

eveniment _____

Forumul Economic, Krynica-Zdroj, Polonia 2 – 4 septembrie 2014



„Lumea post-criză: este timpul pentru lideri noi” - acesta a fost motto-ul celei de-a 24-a ediții a Forumului Economic organizat la Krynica (2 - 4 septembrie 2014). Și în acest an, șase sesiuni plenare și cca 180 de paneluri, seminarii și mese rotunde au creat ocazia unor discuții

deschise, cu puncte de vedere susținute și cu prezentarea opiniilor, nu numai din partea guvernelor sau a partidelor de coaliție, ci și din partea unor experți, analiști și consultanți în diferite domenii. În programul Forumului, sesiunile plenare și dezbaterile au fost înscrise în mai multe blocuri tematice, respectiv: Securitatea internațională, Afaceri și management, Forum energie, Forum Europa - Ucraina, Sănătate, Inovare, Forumul Regiunilor (cu trei componente: economie, societate și mediu), Macroeconomie, Noua economie, Stat și reforme, Politici internaționale, UE și vecinătatea sa.

Sesiunea de inaugurare din 2 septembrie a lansat deviza forumului, provocând participanții la o dezbateră pe tema unui nou început. Împreună cu reprezentanți ai consiliilor directoare ale companiilor care operează în Polonia, Aleksander Kwasniewski, fost Președinte al Republicii Polone, a discutat despre rolurile și sarcinile liderilor contemporani... **pag 2**

în acest număr _____

- 5 *Uniunea Europeană și Asia Centrală post-sovietică: cooperare pentru dezvoltare sau realpolitik?*
- 6 *Aspecte etice privind fondurile structurale. Reflecții preliminare*
- 8 *Ghidul privind articolul 6 din CEDO, pe scurt*
- 9 *Hotărârea în cauza Câmpeanu împotriva României, o piatră de hotar pentru accesul la justiție al persoanelor cu dizabilități*
- 9 *Pregătirea cadrelor didactice pe tematici europene - centrul de formare Timișoara*
- 10 *European Digital Youth Summit*

publicații _____

Romanian Journal of European Affairs – Ediția de toamnă 2014

În ediția de toamnă a RJEA, autorii aduc în atenția cititorilor subiecte privind: asistența europeană acordată țărilor terțe în situații de urgență, gestionarea riscurilor în sectorul agricol în unele țări partenere ale UE, politicile de etichetare a porumbului modificat genetic, prioritățile politice ale Parlamentului European din perspectiva unui candidat, societatea Uniunii Europene din perspectiva elitelor guvernamentale din România, precum și o recenzie de carte privind noile state membre și UE - politica externă și europenizarea... **pag 3**



... Europa are nevoie de o revizuire profundă a abordării sale cu privire la politica socială, relațiile cu puterile economice emergente, competitivitate și construirea economiei bazate pe cunoaștere. Liderii politici și părțile interesate în domeniul afacerilor, științei și culturii trebuie să înfrunte aceleași probleme. Cooperarea dintre aceștia poate duce la soluții de care depinde viitorul Europei.

„Conducerea este acceptabilă prin dialog, convingere și persuasiune, însă nu e tocmai acceptabilă când se impun deciziile considerate de lider ca fiind cele mai importante”, a spus domnul Kwasniewski. „Prin atitudinea sa, prin valorile pe care le susține, consecvență și atitudine etică, liderul își construiește credibilitatea încurajându-i pe oameni să îl urmeze și să creadă că el poate lua decizia corectă într-o situație riscantă”, a adăugat acesta.



Pentru al treilea an consecutiv, Institutul European din România (IER) a avut onoarea de a fi partener al Fundației Institutul pentru Studii Estice (ISE) din Varșovia, în organizarea unei sesiuni în programul Forumului.

În această ediție, tema abordată a fost *Reforma Uniunii Economice și Monetare din perspectiva statelor membre UE din zona non-euro (EMU Reform from the Perspective of Non-Eurozone Member States)*. Au participat, în calitate de principali intervenienți: *Joost Kuhlmann*, Șef de unitate: Finlanda, Bulgaria și România (ECFIN-H-3), Comisia Europeană, *Valentin Lazea*, Economist șef, Banca Națională a României, *Ludwik Kotecki*, Economist șef, Ministerul de Finanțe (Polonia), *Andras Vertes*, Președinte, Institutul de Cercetare Economică GKI (Ungaria) și *Theo Thomas*, Economist, Șeful Sectorului de Management Economic, Europa și Asia Centrală, Banca Mondială (biroul din Belgia).

Sesiunea a fost moderată de doamna *Gabriela Drăgan*, director general al IER, și a avut loc în a doua zi a Forumului (3 septembrie 2014).

Dezbaterea a debutat cu o prezentare a moderatorului cu privire la noua arhitectură a UEM, creionând astfel desfășurarea dezbaterii (prezentarea punctului de vedere al Comisiei Europene, trei intervenții la nivel național - România, Ungaria și Polonia și o vedere de ansamblu prezentată de reprezentantul Băncii Mondiale).

Intervențiile participanților în panelul organizat de IER au reliefat următoarele aspecte:

Joost Kuhlmann, Șef de unitate: Finlanda, Bulgaria și România (ECFIN-H-3), Comisia Europeană:

- Lacune în arhitectura UEM puse în evidență de criză: acumulări excesive de riscuri în vremurile bune atât în sectorul public, cât și în cel privat; riscuri de instabilitate financiară în cadrul monedei unice;
- Ce s-a făcut deja pentru consolidarea guvernantei UEM?
 - ✓ programe de ajustare cu furnizarea de asistență financiară condițională: EFSF/ESM;
 - ✓ acțiuni ale BCE pentru a asigura lichiditatea (LTROs), transmisia politicii monetare și integritatea zonei euro (OMT);
 - ✓ un nou contract fiscal: 6-Pack, 2-Pack, pactul fiscal;
 - ✓ reforme naționale pentru creșterea pe termen mediu, îmbunătățirea capacităților de ajustare și refacerea sustenabilității;
 - ✓ lansarea uniunii bancare: un supervisor unic, urmat de o autoritate unică de rezoluție;
 - ✓ o dezbateră continuă cu privire la următorii pași în vederea consolidării guvernantei UEM;
- Ce rămâne de făcut pentru a consolida guvernanta UEM?
 - ✓ proiectul Comisiei pentru aprofundarea UEM (noiembrie 2012): un proces în etape construit în jurul a 4 piloni: integrare financiară completă; o uniune bancară autentică; dezvoltarea graduală a unei „capacități fiscale” centrale; consolidarea coordonării reformei și stimulente pentru reformă; efectuarea de schimbări proporționale în responsabilitatea politică;
- O uniune fiscală și economică depinde de elementele comune privind datoria, de capacitatea fiscală, de continuarea consolidării pilonului economic.

Ludwik Kotecki, Economist șef, Ministerul de Finanțe (Polonia):

- Cu ocazia ediției Forumului Economic din anul 2009, prim-ministrul Poloniei la momentul respectiv anunța ca țintă pentru aderarea la UEM anul 2012; termenul a fost deja depășit;
- Două criterii de aderare la UEM sunt deja îndeplinite: rata inflației și rata dobânzii; pentru celelalte criterii (juridice și politice) ar trebui schimbată Constituția;
- Este necesară implementarea unor măsuri eficiente; statele membre din zona Euro își pierd independența monetară, de aceea este important ca economia să fie puternică la momentul aderării;
- Adoptarea Euro nu este ușoară în țări de dimensiuni mari, așa cum este Polonia; deoarece moneda unică trebuie adoptată imediat, fără perioadă de tranziție, procesul în sine este foarte dificil;
- Polonia nu a stabilit o dată pentru aderarea la UEM;
- Noile condiții (Uniunea Bancară, UB) înseamnă costuri noi, dar UB aduce avantaje statelor membre din afara zonei euro.

Valentin Lazea, Economist șef, Banca Națională a României:

- În ceea ce privește criteriile de la Maastricht, România a îndeplinit partea ușoară; rămâne de realizat partea dificilă (convergența reală);
- Anul 2019 reprezintă un catalizator, pentru ca toate criteriile nominale să fie îndeplinite;
- Uniunea Bancară: este o alegere logică din multe motive; pentru o țară care nu este membră a zonei euro, ca România, motivațiile participării la Uniunea Bancară înainte de a adopta euro se bazează pe:
 - ✓ proporția ridicată de bănci străine în sistemul bancar;
 - ✓ nevoia de a controla (deși parțial) arbitrajul de reglementare și reducerea gradului de îndatorare;
 - ✓ importanța faptului de a sta la masa unde se iau deciziile;
 - ✓ nevoia de a nu pierde ocazia modificării unui număr mare de legi și reglementări;
 - ✓ semnalarea intenției de a adera la zona euro cât de curând posibil;
- Costuri: recapitalizarea băncilor, taxe de supraveghere;
- România s-a angajat doar verbal să intre în Uniunea Bancară.

Andras Vertes, Președinte, Institutul de Cercetare Economică GKI (Ungaria):

- Guvernul Ungariei a adoptat Six package;
- Atitudinea este aceeași ca a statelor membre din afara zonei euro;
- Ungaria va fi implicată în mod special în Uniunea Bancară;
- Costuri/beneficii: implicare în procesul decizional mai mult decât acum.

Theo Thomas, Economist, Șeful Sectorului de Management Economic, Europa și Asia Centrală, Banca Mondială (biroul din Belgia):

- Europa Centrală și de Est este o regiune caracterizată prin redresare și o diversitate semnificativă;
- Provocări pe termen scurt: creșterea investițiilor (ISD), îmbătrânirea populației, multe țări din regiune trebuie să-și îmbunătățească acțiunile în domeniul macroeconomic.

Dezbaterea a continuat cu intervenții ale celorlalți participanți, care au avut comentarii sau au adresat întrebări panelului, subliniind încă o dată importanța temei abordate.

Mulțumim colegilor din cadrul ISE Varșovia pentru spiritul de colegialitate, încrederea și sprijinul acordat pentru realizarea cu succes a acestui eveniment!

Notă: Din partea României, la Forumul Economic au mai participat, în calitate de intervenienți la diferite paneluri tematice: Laszlo Borbely, deputat, președintele Comisiei de Politică Externă (Camera Deputaților), Radu Podgorean, secretar de stat (MAE), Maricel Popa, secretar de stat (Ministerul Economiei), Mihai-Răzvan Ungureanu, senator, Bogdan Chirițoiu, președinte, Consiliul Concurenței, Cristian Adomniței, președintele Consiliului Județean Iași, Sorana Pop, Autoritatea Aeronautică Civilă Română, Cătălin Popa, reprezentantul României la EUROCONTROL, Dragoș Neacșu, Erste Asset Management, Antonia Colibășanu, Stratfor România ș.a.

Pentru mai multe informații despre Forumul Economic de la Krynica, vă invităm să vizitați pagina oficială a evenimentului: <http://www.forum-ekonomiczne.pl>

Florentina Costache

publicații

Romanian Journal of European Affairs – Ediția de toamnă 2014

În ediția de toamnă a RJEA, autorii aduc în atenția cititorilor subiecte privind: asistența europeană acordată țărilor terțe în situații de urgență, gestionarea riscurilor în sectorul agricol în unele țări partenere ale UE, politicile de etichetare a porumbului modificat genetic, prioritățile politice ale Parlamentului European din perspectiva unui candidat, societatea Uniunii Europene din perspectiva elitelor guvernamentale din România, precum și o recenzie de carte privind noile state membre și UE - politica externă și europenizarea.

Fulvio Attinà, Profesor de Științe Politice și Relații Internaționale în cadrul Universității din Catania, analizează în lucrarea sa asistența financiară acordată de cele mai bogate țări ale Uniunii Europene și de către ECHO (Direcția Generală Ajutor Umanitar și Protecție Civilă a Comisiei Europene) pentru șase grupuri geografice de țări. Gradul sporit de similitudine a datelor referitoare la politicile celor mai bogate state membre ale UE privind acordarea de asistență în cazuri de urgență impune un studiu aprofundat privind preferințele statelor UE pentru finanțarea directă a asistenței într-o măsură mai mare decât prin intermediul programelor UE, și privind menținerea asistenței externe ca o competență partajată în cadrul sistemului UE.

Fabio G. Santeramo, lector la Universitatea din Foggia, **Fabian Capitanio**, lector la Universitatea din Napoli „Federico II”, și **Felice Adinolfi**, Profesor de Economie Agricolă în cadrul Universității din Bologna, sunt coautorii unui articol care abordează strategiile de gestionare a riscurilor în sectorul agricol în mai multe țări partenere ale UE. Un deceniu de schimbări politice și economice majore reprezintă o provocare pentru economiile mediteraneene, afectând sectoarele primare ale economiilor în tranziție, influențate semnificativ de tendințele recente. Expunerea agriculturii la riscuri, ca urmare a acestui fapt, a atras o atenție deosebită asupra strategiilor de gestionare a riscurilor și intervenția publică. Autorii explorează rolul acestora în trei economii diferite, cu scopul de a crea un cadru politic unificat. Analiza este efectuată prin intermediul unor activități pe teren în Siria, Tunisia și Turcia, care au permis înțelegerea aspectelor cheie. Opiniile experților conturează o imagine clară în retrospectivă și în perspectivă și stimulează o analiză comparativă care completează informațiile actuale privind gestionarea riscurilor în țările partenere ale UE.

Gustavo Sadot Sosa-Núñez, în prezent cercetător postdoctoral la Facultatea de Științe Politice și Sociale din cadrul Universității Naționale Autonome a Mexicului (UNAM), contribuie la dialogul academic pe tema convergenței politicilor, prin examinarea orientării politicii în ceea ce privește etichetarea porumbului modificat genetic în Uniunea Europeană. Considerând armonizarea internațională ca fiind mecanismul causal, acest articol furnizează o prezentare cronologică a rezultatelor acestei politici, concretizate în directive și regulamente privind acest domeniu. În plus, este analizată sporirea gradului de convergență politică. Sunt prezentate diverse perspective naționale asupra acestui aspect, oferindu-se o perspectivă asupra orientărilor politice în privința interacțiunii dintre guvernele statelor membre și a interacțiunii acestora cu Comisia Europeană.

Sergiu Gherghina, lector la Departamentul de Științe Politice din cadrul Universității Goethe din Frankfurt, analizează prioritățile Parlamentului European pentru legislatura 2014-2019 din perspectiva candidaților români la alegerile europene din 2014. Probele empirice au fost obținute în urma unui sondaj realizat în timpul campaniei electorale (aprilie-mai) în rândul candidaților din cadrul a 14 din cele 15 partide concurente. Rezultatele arată că există un grad redus de consens cu privire la perceperea problemelor cu care se va confrunta Parlamentul European în viitorul apropiat. Deși o treime din candidați au identificat problemele economice ca fiind esențiale, o analiză calitativă a răspunsurilor candidaților dezvăluie sensuri diferite atribuite economiei. Pot fi observate diferențe importante între perspectivele politice în funcție de afilierea politică, poziția pe listă și vârstă.

Adriana Seagle, profesor adjunct la Departamentul de Științe Politice din cadrul Institutului Politehnic Virginia și Universității de Stat din SUA, examinează modul în care elitele guvernamentale din România conceptualizează Uniunea Europeană ca societate internațională, folosind abordarea Școlii Engleze. Argumentul susținut în acest articol este acela că UE este conceptualizată ca o societate de state divizate între un centru solidarist și o periferie fragmentată. Noile state membre trebuie să se familiarizeze cu un anumit cod de conduită și să adopte un anumit sistem de valori pentru a reuși să pătrundă în centru. Această lucrare evidențiază faptul că, în cazul UE, centrul stabilește norme și orientări, negociază sau determină comportamentul periferiei.

Adelin Dumitru, student în anul trei la Facultatea de Științe Politice din cadrul Școlii Naționale de Științe Politice și Administrative din București, prezintă cartea *Noile State Membre și Uniunea Europeană. Politica externă și Europeanizarea (The New Member States and the European Union. Foreign Policy and Europeanization)*, editată de Michael Baun și Dan Marek. Extinderea din 2004 a reprezentat un moment critic pentru țările din Europa Centrală și de Est. Deși s-au scris multe lucrări despre alte aspecte ale europeanizării, efectele statutului de stat membru al UE asupra politicii externe a noilor state membre au fost abordate rareori. Scopul acestei cărți este de a completa o lacună din domeniul studiilor europene cu o serie de articole care explică schimbările instituționale și comportamentale mai mult sau mai puțin semnificative care au avut loc la nivelul elitelor politice ale noilor state membre. Concentrându-se pe trei domenii principale în care se pretinde că ar fi avut loc procesul de europeanizare, și anume preferințele și interesele naționale, instituțiile și procedurile, strategiile și acțiunile de politică externă, studiile compilate în acest volum oferă o imagine de ansamblu utilă a efectelor statutului de membru al UE asupra a ceea ce se cunoaște în mod tradițional ca fiind „politica externă”.

Articolele complete sunt disponibile la adresa <http://rjea.ier.ro>.



Oana Mocanu

Uniunea Europeană și Asia Centrală post-sovietică: cooperare pentru dezvoltare sau *realpolitik*?

- *guest article* -

Din 2007, după adoptarea „Strategiei pentru un nou parteneriat între UE și Asia Centrală”, Uniunea Europeană a avut o ocazie concretă de a exercita o importantă influență politică și economică în Asia Centrală, consolidându-și poziția strategică și încercând totodată să rezolve problemele existente și distorsionările negative, prin intermediul unei cooperări economice strânse și al unui dialog politic constant cu președinții statelor din Asia Centrală.

Analizând implicarea UE în Asia Centrală, putem evidenția două etape diferite, între care momentul 11 septembrie 2001 a reprezentat o piatră de hotar din punct de vedere geopolitic. De la câștigarea independenței de către Asia Centrală și până în 2001, Uniunea Europeană s-a aflat pe o poziție secundară și marginală, ca urmare a mai multor factori, precum distanța geografică, lipsa unei strategii politice comune, slăbiciunea sistemului său politic în raport cu alți actori geopolitici.

În această primă perioadă de zece ani, UE nu a plănuț să se angajeze la o strategie politică orientată către Asia Centrală, optând, în schimb, pentru îndeplinirea unor obiective pe termen lung în regiune, precum consolidarea cooperării economice și comerciale, crearea de infrastructuri, promovarea democrației, protecția drepturilor omului, dezvoltarea societății civile. Promovarea tranziției la economia de piață și dezvoltarea principiilor democrației, prin asistență tehnică și financiară, au fost principalele obiective ale Programului TACIS (Asistență Tehnică pentru Comunitatea Statelor Independente), care s-a încheiat în 2006. Din perspectivă europeană, consolidarea cooperării comerciale și dezvoltarea asistenței economice și tehnice ar putea contribui la prevenirea conflictelor, asigurând astfel sprijinul necesar acestor economii fragile și consolidarea independenței lor politice.

După momentul 11 septembrie 2001 și campania militară americană ulterioară din Afganistan, necesitatea de a garanta stabilitatea și securitatea în regiune a devenit un obiectiv strategic al UE, pentru a preveni efectele destabilizatoare. În principal din 2004, putem observa sporirea interesului european față de Asia Centrală și implicarea tot mai mare în zonă, în vederea intensificării cooperării politice și pentru a consolida prezența și vizibilitatea europeană. Această nouă abordare a fost justificată de mai multe motive: includerea celor trei republici caucaziene în Politica Europeană de Vecinătate în 2004 a implicat necesitatea de a elabora o politică externă cuprinzătoare, care ar trebui să includă și republicile din Asia Centrală; lansarea unui dialog politic cu o regiune care a devenit tot mai importantă din punct de vedere strategic pentru îndeplinirea obiectivelor europene. În același timp, aspectele relevante referitoare la securitatea energetică și necesitatea de a diversifica sursele de aprovizionare, amenințările la adresa stabilității politice și a securității Asiei Centrale rămase neresoluate au determinat UE să se implice mai mult în regiune, prin dezvoltarea unui dialog politic

constant, cu scopul de a spori încrederea liderilor politici, pentru a asigura o mai bună punere în aplicare a programelor europene.

Adoptarea Strategiei 2007-2013 pentru un nou parteneriat între UE și Asia Centrală îi permite Uniunii Europene să devină un actor geopolitic important pe scena Asiei Centrale, în principal deoarece realizarea obiectivelor politice generale este strâns legată de inițierea și dezvoltarea unui potențial proces de schimbare în regiune.

UE are atuuri potențiale de a-și extinde influența geopolitică: UE este unul dintre cei mai importanți donatori din regiune, alocând peste 1 miliard de euro programelor de asistență; în plus, UE este un partener comercial important pentru republicile din Asia Centrală (în special pentru Kazahstan) și o piață atrăgătoare, permițându-le acestora să își diversifice exporturile; UE poate sprijini dezvoltarea sectorului energetic, care necesită investiții europene și asistență tehnologică pentru modernizare și mărirea producției de energie pentru export. În cele din urmă, influența puternică a Chinei și a Rusiei în domeniul energiei, securității, economiei și politicii încetinește dezvoltarea strategiei „multi-vectoriale” a Asiei Centrale în domeniul politicii externe, care are ca scop echilibrarea intereselor actorilor geopolitici, deschizând calea unei potențiale cooperări cu alți actori, precum UE.

Cu toate acestea, primele rezultate ale punerii în aplicare a strategiei au scos la iveală lipsa unui echilibru în abordarea europeană privind Asia Centrală, deoarece interesele din domeniul energetic și problemele de securitate (legate de situația instabilă din Afganistan) prevalează asupra unei promovări puternice a procesului de democratizare sau asupra asumării unui angajament ferm de a-i convinge pe președinții statelor din Asia Centrală să adopte reforme. De fapt, pare evident că principalul scop geopolitic al UE se concentrează pe rezervele de energie ale Turkmenistanului și Kazahstanului, precum și pe rolul strategic al Uzbekistanului - având în vedere poziția geografică a acestuia - pentru a sprijini coaliția NATO în Afganistan.

La cinci ani de la adoptarea Strategiei, UE ar trebui să își respecte angajamentul asumat în regiune, chiar dacă o punere în aplicare deplină a politicii sale față de Asia Centrală este dificil de realizat.

Potențialul rol geopolitic al UE în Asia Centrală ar trebui să fie evaluat pe termen lung. Comisarul UE pentru Dezvoltare, Andris Piebalgs, a anunțat că vor fi puși la dispoziție aproximativ 1 miliard euro pentru a sprijini eforturile de dezvoltare ale țărilor din Asia Centrală în perioada 2014-2020; totuși, această asistență economică ar trebui să se concentreze mai degrabă pe zone de cooperare specifice, prin intermediul unor inițiative concepute special pentru consolidarea cooperării cu republicile din Asia Centrală.

Una din principalele sarcini viitoare ale UE constă în necesitatea de a echilibra realizarea obiectivelor strategice, deoarece este prea evidentă prioritatea acordată necesităților energetice. În plus, UE ar trebui să-și concentreze eforturile politice și diplomatice mai intens în direcția obținerii unui angajament real din partea președinților statelor din Asia Centrală, care, până acum, s-au implicat doar la nivel teoretic în promovarea procesului de democratizare și a protecției drepturilor omului. Această situație prejudiciază considerabil imaginea și credibilitatea Europei, în calitate de apărătoare a libertăților civile și a drepturilor omului, adăugându-se la acuzația privind adoptarea unui dublu standard în relațiile sale internaționale,

în funcție de relevanța geopolitică și energetică a națiunilor. Pentru a obține o punere în aplicare coerentă a strategiei UE, aceasta ar trebui să introducă noțiunea de condiționalitate, impunându-le partenerilor din Asia Centrală îndeplinirea unor criterii de referință relevante, ca o condiție rigidă pentru implicarea și sprijinul său politic și pentru investițiile sale economice în regiune.

Fabio Indeo

Cercetător științific asociat Universitatea din Camerino
(Italia)

Fabio Indeo deține un doctorat în geopolitică. În prezent, este cercetător științific asociat la catedra de Geopolitică de la Universitatea din Camerino (Italia). Domeniul său de cercetare se concentrează pe geopolitica Asiei Centrale: influențele externe ale Rusiei, ale Uniunii Europene, ale Statelor Unite și ale Chinei; Afganistan și securitatea regională; procesul de democratizare în Asia Centrală post-sovietică.

Aspecte etice privind fondurile structurale. Reflecții preliminare

"Fără valori morale și obligații comune și înrădăcinate pe scară largă, nici legea, nici guvernul democratic, nici chiar economia de piață nu vor funcționa corect."

Václav Havel (1936–2011)

Dezbaterea cu privire la fondurile structurale este una de strictă actualitate în România, stimulată fiind de gradul necorespunzător și insuficient al accesării, precum și de problemele identificate în ultimii ani privind administrarea corespunzătoare a fondurilor deja accesate, atât din perspectiva autorităților publice, cât și din perspectiva beneficiarilor.

Din punct de vedere al dezbaterii publice, accentul a fost pus adesea pe insuficiența administrativă, absența personalului calificat sau inadecvarea proiectelor depuse, **aspectele etice fiind cel mai adesea trecute sub tăcere sau cel mult abordate ca teme marginale.**

În fapt avem de-a face cu eroare strategică întrucât etica chiar contează - avem nevoie de o serie de valori de bază fără de care orice edificiu se va prăbuși - un proiect fără valori este un proiect în pericol.

Un proiect de afaceri finanțat din fonduri structurale este înainte de toate o afacere care trebuie să livreze un produs concret, bunuri și servicii, fără a aduce pierderi sau a risipi fondurile investite. În aceste condiții putem avea impresia că a vorbi despre valori atunci când vine vorba de afaceri este un oximoron. Nu este cazul.

Valorile sunt o nevoie pragmatică și am putea spune existențială atunci când vine vorba de fondurile structurale tocmai datorită evoluției constante a lumii înconjurătoare. Atunci când totul se schimbă, a vorbi despre valori înseamnă a vorbi despre stabilitate și continuitate, despre ceva imaterial care oferă repere tuturor părților implicate.

Orice discuție despre valori este o discuție controversată ținând seama de înțelesurile adesea diferite pe care valorile le au între membrii aceleiași societăți sau aparținând unor societăți diferite. Se impune astfel identificarea unor repere comune, a unui limbaj minimal acceptabil de toate părțile implicate.

Un punct de plecare care poate părea banal prin simplitatea sa logică este acela al **respectării legislației în vigoare** - "Nimeni nu este mai presus de lege!". Legislația în vigoare ne oferă astfel principalele elemente interzise, principalele restricții de la care trebuie să plecăm în stabilirea a ceea ce este permis și ceea ce este interzis. Plecând de la interdicțiile legale ajungem apoi la nivelul următor, acela al dezbaterilor cu privire la valorile morale și etice ale oricărui proiect organizațional. Principiile etice ale unei companii nu sunt identice cu obligațiile legale - o parte se suprapun, dar adesea a fi etic înseamnă a face mai mult decât îți cere legea.

Ajungem astfel la **problema valorilor** - care valori sunt cele care trebuie implementate primele? Care valori vor fi mai ușor acceptate de toate părțile implicate în proiect? Un prim criteriu poate fi acela al acceptării - dacă valorile care se doresc a fi implementate sunt respinse de către parteneri, atunci ajungem într-o situație dificilă în care eforturile de creare a unui cadru etic vor eșua.

Devine din ce în ce mai clar că proiectele nefundamentate pe valori etice sunt proiecte aflate în dificultate. Avem de-a face cu o neîncredere sporită între clienți și furnizori, cu dificultăți în a recruta experții necesari și o sporire a neîncrederii utilizatorilor în beneficiile accesării fondurilor structurale. Un climat lipsit de valori etice duce în mod automat la o scădere a apetitului pentru a accesa proiecte cu finanțare europeană.

Mai mult, moralul personalului implicat în proiecte cu fonduri structurale poate fi considerat mai ridicat atunci când există un set respectat de valori etice. O cultură organizațională bazată pe valori etice partajate este una de natură să îi inspire pe angajați mai mult decât o cultură fundamentată pe neîncredere și pe lipsă de cooperare între persoanele implicate.

Mare parte din gândirea economică contemporană se bazează pe premisa fundamentală (greșită în opinia noastră) a egoismului funciar al ființelor umane - oamenii sunt răi de la natură, sunt egoiști și predispuși la acte greșite din punct de vedere moral, pentru a-și asigura supremația și bunăstarea individuală.

Ar rezulta de aici faptul că orice economie trebuie să fie bazată pe neîncredere. "Ca să construim un sistem economic durabil, trebuie să ne așteptăm la ce e mai rău din partea oamenilor (adică să credem că nu se gândesc decât la ei înșiși)"¹.

Acest sistem de gândire este unul deficitar datorită în primul rând ineficienței sale economice - un sistem bazat pe „vânătoarea de vrăjitoare” și pe pedepsirea greșelilor este un sistem care va încetini creșterea și în final va regresa datorită irosirii timpului de lucru. Oamenii funcționează și pe alte coordonate morale precum: cinstea, onoarea, respectul profesional etc.

Un bun exemplu oferit de literatura de specialitate este acela al "grevei de tip italian"² caracterizată prin respectarea strictă a regulilor, care are, sub aparența respectării regulilor de lucru, un efect economic disruptiv ce atestă faptul că, în afară de reguli, mai sunt și alți factori implicați în progresul unei organizații precum libera inițiativă sau dorința de a rezolva problemele fără a aștepta o aprobare de la superiori. Un comportament egoist ar bloca lucrurile pe când un comportament bazat pe aspecte etice și pe cooperare ar permite buna funcționare a sistemului.³

Un element cheie în orice discuție despre valori este acela al **integrității**, acela de a face mai degrabă ceea ce este drept decât ceea ce este mai ușor. Orice organizație și proiect bazat pe integritate va adopta decizii cu un fundament moral puternic, bazat pe valori precum corectitudine, adevăr, onestitate. Avem de-a face în acest caz cu o congruență între ceea ce afirmă și ceea ce practică o organizație, o asociație.

"**Integritatea**, în principal, presupune conformarea față de dispozițiile legale, și nu numai, cu caracter imperativ, atât față de cele prohibitive (ce impun abținerea de la săvârșirea unei acțiuni de către funcționarii publici), cât și față de cele cu caracter onerativ (ce obligă pe funcționar să realizeze o acțiune)."⁴

Un sistem nu poate funcționa la nesfârșit dacă este bazat pe practici corupte, pe absența valorilor. Acesta poate supraviețui o perioadă, poate chiar prospera pe termen scurt, dar la final totul se va prăbuși. Valorile etice sunt din acest punct de vedere niște "legi ale naturii", fiind la fel de puternice și de reale. Orice organizație trebuie să dispună de un cadru moral funcțional, de ceea ce numim "principii etice" care vor susține toate aspectele acelei organizații. Valorile etice sunt valori stabile, ce nu pot fi ignorate.

Aurelia Ioana Brînaru, Mihai Sebe

Aurelia Ioana Brînaru este doctorand în cadrul Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară București și consultant în domeniul fondurilor structurale. Cu experiență în domeniul accesării și gestionării fondurilor structurale în domeniul fondurilor pentru agricultură, dna Brînaru are ca principale domenii de expertiză și interes: managementul proiectelor finanțate din fonduri structurale, scrierea de proiecte de finanțare, etica fondurilor structurale, evaluarea proprietăților.

Mihai Sebe este doctor în științe politice, cercetător post-doctoral, Academia Română, Institutul de Economie Mondială, expert în cadrul Institutului European din România.

¹ Ha-Joon Chang, *23 de lucruri care nu ți se spun despre capitalism*, traducere de Doris Mironescu, Editura Polirom, Iași, 2011, p. 59.

² Leopold Haimson, Giulio Sapelli, editori, *Strike Social Conflict and the First World War*, Fondazione Giangiacomo Feltrinelli, Milano, Italia 1992, p. 543. Disponibil online la adresa http://books.google.ro/books?id=MyOglANLRUOC&pg=PA543&dq=Italian+strike+as+work-to-rule&hl=en&sa=X&ei=u0PiT7L1D8f-2QX0iMTWCw&redir_esc=y#v=onepage&q=Italian%20strike%20as%20work-to-rule&f=false

³ Ha-Joon Chang, *23 de lucruri care nu ți se spun despre capitalism*, traducere de Doris Mironescu, Editura Polirom, Iași, 2011 pp. 63 - 64.

⁴ Victor Alistar (coordonator), *GHID DE INTEGRITATE În execuția contractelor derulate cu fonduri europene*, p. 24, Transparency International România, București.

Ghidul privind articolul 6 din CEDO, pe scurt

La începutul anului 2013, Divizia de Cercetare a Curții Europene a Drepturilor Omului a redactat un nou ghid atât pentru uzul practicienilor de drept, cât și al justițiabililor cu privire la aspectul civil al dreptului la un proces echitabil¹. Experții Curții au ales această tematică întrucât dreptul prevăzut la articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului este cel mai des invocat temei legal în jurisprudența Curții încă de la crearea acesteia.

Ghidul este structurat în următoarele patru capitole:

- **DOMENIUL DE APLICARE: NOȚIUNEA „DREPTURI ȘI OBLIGAȚII CU CARACTER CIVIL”;**
- **DREPTUL LA O INSTANȚĂ;**
- **CERINȚE INSTITUȚIONALE și**
- **CERINȚE PROCEDURALE.**

Primul capitol se referă la caracteristicile drepturilor și obligațiilor civile, condițiile generale de aplicabilitate a articolului 6 din Convenție, dar și la materiile care sunt excluse de la aplicarea articolului 6.

Condiția preliminară pentru a putea invoca articolul 6 este ca drepturile prezentate în cererile formulate în fața Curții Europene a Drepturilor Omului să fie recunoscute în legislația statului din care provine reclamantul.

Apoi, caracterul civil al dreptului respectiv este dat nu de interpretarea Curții de la Strasbourg, ci de „conținutul material și de efectele pe care i le conferă” sistemul juridic al statului reclamat.

Materiile excluse de la aplicarea articolului 6 sunt: procedurile fiscale, domeniul imigrării - precum intrarea, șederea și expulzarea străinilor -, dar și drepturile politice, ca: dreptul de a candida, dreptul de a-și continua mandatul și dreptul unui partid politic de a se angaja în activități politice.

Al doilea capitol tratează accesul la o instanță. Acesta este un drept recunoscut de Convenția europeană a drepturilor omului care garantează existența supremației dreptului în statele membre. Accesul la o instanță trebuie să fie „concret și efectiv”² și se referă nu doar la dreptul de a formula o plângere în fața unei instanțe interne, dar și la dreptul de a obține o soluție pronunțată de instanță.

În capitolul 3 sunt prezentate noțiunea de instanță, precum și condițiile pe care aceasta trebuie să le îndeplinească în statele membre. Astfel, poate îndeplini rolul de instanță orice autoritate care are competență jurisdicțională și care are puterea de a decide „soluționarea juridică a litigiului”³. Soluția pronunțată de aceasta trebuie să aibă caracter obligatoriu,



iar autoritatea respectivă se bucură de independență față de celelalte puteri ale statului.

După cum se menționează în Ghid, nu numai instanțele judecătorești clasice fac parte din noțiunea prevăzută de articolul 6, printre autoritățile jurisdicționale „neclasice” cărora Curtea le recunoaște aplicabilitatea articolului sus-menționat pot fi enumerate ca exemple: o autoritate regională responsabilă cu tranzacțiile imobiliare din Austria⁴, un birou din Suedia⁵ responsabil cu despăgubirea victimelor infracțiunilor și un comitet responsabil cu soluționarea conflictelor forestiere⁶ în Grecia.

Ultimul capitol al Ghidului prezintă cerințele unei proceduri echitabile în sistemul juridic al unui stat membru, din prisma articolului 6.

Dintre aceste cerințe putem aminti: dreptul unui justițiabil de a formula o cerere în fața unei instanțe, organizarea, componența instanței și desfășurarea procedurii respectând principiile - supremația dreptului, securitatea juridică, contradictorialitatea, egalitatea armelor, caracterul public al judecății, obligația pentru instanță de a pronunța o hotărâre motivată și într-un termen rezonabil.

La finalul Ghidului, Curtea include un index alfabetic cu hotărârile și deciziile pronunțate până la data de 1 mai 2013.

Din baza de date HUDOC, pot fi lecturate integral în engleză și franceză, limbile oficiale ale Curții, hotărârile și deciziile instanței de la Strasbourg. Menționăm că mare parte din această jurisprudență este tradusă și în limba română prin intermediul Institutului European din România (IER) și poate fi accesată fie de pe site-ul Curții: www.echr.coe.int, fie de pe site-ul IER: <http://www.ier.ro/traduceri.html?category=cedo>.

Daniela Rădulescu

¹ Drept prevăzut la art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, conform căruia: „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. [...] Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță, atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.”

² Ghidul privind articolul 6, p. 14, <http://ier.ro/activit%C4%83%C8%9Bi/coordonare-traduceri/jurispruden%C5%A3a-cedo/materiale-de-informare.html>

³ Ghidul privind articolul 6, p. 21, <http://ier.ro/activit%C4%83%C8%9Bi/coordonare-traduceri/jurispruden%C5%A3a-cedo/materiale-de-informare.html>

⁴ Sramek împotriva Austriei, pct. 36.

⁵ Rolf Gustafson împotriva Suediei, pct. 48.

⁶ Argryou și alții împotriva Greciei, pct. 27.

Hotărârea în cauza Câmpeanu împotriva României, o piatră de hotar pentru accesul la justiție al persoanelor cu dizabilități

În hotărârea pronunțată la 17 iulie 2014 de către Marea Cameră în cauza Centrul de Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu împotriva României (cererea nr. 47848/08), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, în unanimitate, că a existat o încălcare a art. 2 (dreptul la viață) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în ambele sale aspecte, de fond și procedurale, și o încălcare a art. 13 (dreptul la un recurs efectiv), coroborat cu art. 2. Decizia este o premieră în domeniul drepturilor omului, pentru că modifică jurisprudența Curții. Astfel, orice organizație neguvernamentală pentru drepturile omului din Europa s-ar putea adresa Curții de la Strasbourg în numele oricărei persoane vulnerabile, lipsită de apărare și închisă într-o instituție socială ori medicală a statului.



Acest caz privește moartea lui Valentin Câmpeanu, un tânăr instituționalizat de etnie romă, cu handicap de învățare, seropozitiv și abandonat de rude. Plângerea făcută de Centrul de Resurse Juridice acoperă ultimele luni din viața lui, perioadă în care a fost transferat între diferite instituții de protecție socială din Dolj, care au refuzat să-și asume responsabilitatea îngrijirii sale, pentru a muri, la final, în condiții disperate, la Spitalul Psihiatric Poiana Mare. Cererea a fost depusă de către o organizație neguvernamentală în numele său. Curtea a reținut că, în circumstanțele excepționale ale cauzei, și având în vedere natura gravă a acuzațiilor, a fost deschisă calea ONG-ului să acționeze ca un reprezentant al dlui Câmpeanu, chiar dacă organizația nu a fost ea însăși o victimă a pretensei încălcări a Convenției.

CEDO a decis că statul român trebuie să plătească daune de 10 000 de euro către CRJ și alte 25 000 de euro organizației Interights, chiar dacă cele două organizații nu au cerut daune. Mai mult decât atât, Curtea europeană recomandă României să-și schimbe legislația, astfel ca sistemul să nu mai producă noi cazuri de încălcare a drepturilor omului de genul Valentin Câmpeanu.

Cauza este extrem de interesantă, pe de o parte, datorită numărului mare de intervenții în procedura în fața Curții: Comisarul pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei, care și-a exercitat pentru prima și singura dată până acum dreptul de a interveni, pe care l-a câștigat în urma intrării în vigoare a Protocolului nr. 14 în 2008, Human Rights Watch, Centrul Euroregional pentru Politici Publice, Comitetul Helsinki Bulgar și Mental Disability Advocacy Centre.

Pe de altă parte, hotărârea este relevantă atât pentru România, cât și pentru regiunea Consiliului Europei în întregul ei. Din punct de vedere procedural, poziția tradițională a Curții era că doar rudele decedatului pot introduce o acțiune în justiție vizând circumstanțele decesului. În cauză, condiția restrictivă impusă de Curte nu putea fi îndeplinită, având de a face cu o persoană cu deficit de învățare care a fost instituționalizată toată viața, abandonat la naștere și fără alt reprezentant legal.

CRJ pentru Valentin Câmpeanu împotriva României a reprezentat o dublă premieră în domeniul drepturilor omului: este primul caz în fața CEDO care ridică problema accesului la justiție al persoanelor cu dizabilități mintale, care nu au un reprezentant legal și sunt închise în instituții și, totodată, este primul legat de decesul unui pacient.

Costin Fălcuță

Pregătirea cadrelor didactice pe tematici europene – centrul de formare Timișoara

Institutul European din România (IER) a organizat, în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale (MEN), un program de formare profesională a cadrelor didactice în domeniul afacerilor europene, finanțat de Comisia Europeană prin Reprezentanța Comisiei Europene în România.

Acest program de formare s-a adresat cadrelor didactice din toate cele trei cicluri de învățământ: primar, gimnazial și liceal, care predau discipline școlare în care tematica Uniunii Europene

este subiect de lecție sau parte a unor lecții de geografie, istorie, educație civică, cultură civică și orice altă disciplină școlară din curriculumul opțional.

Cu acest prilej a fost organizată câte o sesiune de formare cu durată de două zile în fiecare din centrele din program (București, Bacău, Timișoara), pentru fiecare din cele trei cicluri de învățământ.

În total, la acest program de formare au participat aproximativ **323 cadre didactice** din toată țara, în toate cele 3 centre de formare.

Sesiunile de formare pentru **centrul din Timișoara au avut loc în perioada 28 iulie - 2 august 2014**. Județele arondate centrului de formare din Timișoara au fost: Satu Mare, Maramureș, Cluj, Sălaj, Bihor, Bistrița-Năsăud, Arad, Timiș, Hunedoara, Caraș-Severin, Alba, Mureș, Sibiu.

Pentru centrul de formare din Timișoara au fost selectate **91 cadre didactice**, după cum urmează: 26 din învățământul primar, 39 din învățământul gimnazial, 26 din învățământul liceal.

Agenda cursului a constat în module centrate pe următoarele tematici: Istoria și instituțiile UE, Politicile UE, Strategia Europa 2020, Oportunități de programe educaționale europene și Spațiul profesorului. **Predarea** a fost axată pe prezentarea conținuturilor temelor propuse și a inclus subiectele din manualele școlare, îmbogățite cu informații complete și actualizate.

Din **echipa de formatori** au făcut parte formatori specializați în domeniul afacerilor europene: **Alexandru Jădăneanț**, **Corina Turșie** și **Ciprian Nițu**, cadre didactice ale Universității de Vest din Timișoara.

Ce a individualizat acest program de formare intensivă a fost partea interactivă a sesiunilor de curs, care a fost particularizată pentru a răspunde necesităților de lucru la clasă ale cadrelor didactice (implicit particularităților de vârstă ale elevilor). Astfel, am inclus jocuri de rol, studii de caz și propuneri tematice adaptate fiecărui nivel de învățământ.

Programul de formare are totodată și o puternică componentă de **sustenabilitate**, întrucât cursanții au obligația să desfășoare **activități de diseminare** a informațiilor primite în acest cadru. Diseminarea va consta fie într-o sesiune de formare/informare, fie în pregătirea unui material distribuit colegilor împreună cu informațiile primite și alte resurse informaționale specifice.



Programul de formare va fi însoțit de **dezvoltarea unei comunități online** unde vor avea acces toți cursanții, cât și alte persoane interesate. Aici vor fi postate materialele distribuite pe parcursul zilelor de formare, alte materiale pe care formatorii/participanții le consideră utile pentru activitatea grupului, putându-se iniția și discuții pe tematica programului de formare. Reacțiile primite din teritoriu au fost pozitive. Inițiativa s-a bucurat de un real sprijin din partea cadrelor didactice, care au manifestat un interes sporit pentru tematica afacerilor europene.

Pentru mai multe detalii vă invităm să vizitați [http://ier.ro/activit%C4%83%C8%9Bi/proiecte-%C3%AEn afaceri-europene.html](http://ier.ro/activit%C4%83%C8%9Bi/proiecte-%C3%AEn%20afaceri-europene.html)

Mihai Sebe

eveniment

European Digital Youth Summit

În data de 28 august 2014 a avut loc cel mai mare eveniment digital dedicat tineretului - *European Digital Youth Summit* (EDYS) la Palatul Parlamentului din capitală. EDYS a fost organizat de Group of the European Youth for Change (GEYC) și Camera Deputaților, sub înaltul patronaj al Parlamentului European. Scopul evenimentului a fost de a supune dezbaterii provocările aduse de era digitală, ce presupune competențe IT avansate și prezența noilor tehnologii în toate domeniile vieții profesionale a tinerilor. În acest sens, găsirea de soluții concrete care să crească șansele de angajare a tinerilor a fost punctul central de discuție al evenimentului. Astfel, Summit-ul a urmărit o serie de teme prezente în agenda digitală a Uniunii, de la găsirea unei punți de legătură între mijloacele digitale curente, tineret și încercările sale de a găsi un loc de muncă, până la antreprenoriatul digital și joburi digitale.

Printre cei 100 de participanți din 14 țări europene s-au numărat specialiști în domeniu, reprezentanți ai instituțiilor publice și academice, tineri, companii private și reprezentanți mass media. Invitații au avut posibilitatea de a pune în discuție cele mai importante tendințe în domeniile menționate, de a cunoaște proiecte inovative și de a afla care sunt oportunitățile europene ale tinerilor.

În deschiderea evenimentului, Gabriel Brezoiu, General Manager la GEYC, a subliniat scopul și contribuția conferinței la îmbunătățirea pregătirii digitale a tinerilor și a prezentat mesajul video al vice-președintelui Comisiei Europene, Neelie Kroes, către participanții la eveniment. La cuvântul introductiv au participat și Bogdan Barla, reprezentant pentru relații publice în cadrul Oficiului de Informare al Parlamentului European în România, Diana Voicu, Secretar de Stat la Ministerul Societății Informaționale, Adela Jansen, Director Resurse Umane la BRD și Ramona Chivu, Manager Proiect SMARTER la GYEC.



În cea de-a doua parte a evenimentului, participanții au avut șansa să participe la unul din cele două workshopuri organizate, numite *Digital* și *Employment*. Acestea au reunit experți din domeniul digital și cel creativ, respectiv, experți pe tema resurselor umane și a consultanței profesionale. Alte două workshopuri au fost organizate în cea de-a treia parte a summitului, pe tema *Managementului proiectelor europene* și *Finanțare*. În cadrul acestora au fost prezentate studii de caz, cele mai recente tendințe, precum și provocările des întâlnite în aceste domenii. Summitul s-a încheiat cu o sesiune în care s-au prezentat contribuția adusă de workshopuri, concluzii și recomandări pentru viitor.

GEYC este o organizație românească non-profit activă la nivel european și național. GEYC este membru al Grand Coalition for Digital Jobs (European Commission) și al Consiliului Consultativ al Tinerilor de pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului. În domeniul digital, GEYC a inițiat proiectul GEYC Resources Center, care are drept scop utilizarea digitalului pentru crearea de schimbări pozitive pentru tineri și comunitățile lor, prin acces la networking, instrumente digitale și educație gratuită.

Nicol Vintilescu
Stagiar Comunicare

UE

Politica de Coeziune 2014-2020

În luna iulie a anului în curs, Comisia Europeană a publicat cel de-al șaselea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială în Uniunea Europeană, în perspectiva perioadei de programare 2014-2020. Prin **Politica de Coeziune 2014-2020** se va investi până la o treime din bugetul Uniunii Europene, cu scopul de a îndeplini obiectivele UE de creștere economică, precum și reducerea decalajelor economice și sociale din cadrul statelor membre.

Politica de Coeziune 2014-2020 schițează modul în care investițiile vor fi direcționate spre domenii-cheie, precum eficiența energetică, ocuparea forței de muncă, incluziunea socială și IMM-urile. Fondurile puse la dispoziție în cadrul noii politici de coeziune însumează 351,8 mil. EUR, fonduri ce urmează a fi investite în statele membre UE. Investițiile vor fi adaptate la nivelul de dezvoltare al fiecărei regiuni. Astfel, 182 miliarde EUR vor fi destinate regiunilor mai puțin dezvoltate (27% din populația UE), 35 miliarde EUR regiunilor de tranziție (12% din populația UE) și 54 miliarde EUR regiunilor mai dezvoltate (15,1% din populația UE). Restul fondurilor vor fi alocate Cooperării Teritoriale Europene (10,2 miliarde EUR), Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor (3,2 miliarde EUR) și a Fondului de Coeziune (63,3 miliarde EUR).

Raportul reprezintă planul de investiții al Uniunii Europene pentru atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Această strategie vizează să asigure o creștere economică inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, prin punerea accentului pe dezvoltarea pieței muncii și reducerea sărăciei la nivelul UE.

Printre performanțele Politicii de Coeziune a UE în perioada 2007-2013 se numără sporirea locurilor de muncă cu circa 600 000 de posturi, sprijinirea a 80 000 de întreprinderi noi și îmbunătățirea

accesului la apă potabilă pentru 3,3 milioane de persoane. Cu toate acestea, investițiile din cadrul runde financiare actuale, 2014-2020, se preconizează că vor avea o eficiență sporită, cu o direcționare mai bună spre o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, competitivitatea IMM-urilor, inovarea și incluziunea socială.

În ceea ce privește România, raportul notează, printre altele, rata mare de creștere a disparităților dintre regiuni, cauzată de creșterea economică accentuată a regiunii capitalei (regiunea București-Ilfov a înregistrat o creștere semnificativă a PIB per capita de la 50% din media UE în 1995 până la 120% din media UE în 2011). În perioada 2014-2020, România va gestiona șase programe operaționale în cadrul politicii de coeziune a UE: patru programe finanțate de Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și din Fondul de coeziune și două programe finanțate din Fondul social european (FSE), inclusiv Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor. În total, România va primi aproximativ 23 miliarde EUR din fondurile politicii de coeziune, destinate cooperării teritoriale europene, regiunilor mai puțin dezvoltate ale țării (toate cu excepția Bucureștiului), regiunilor mai dezvoltate (București) și Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor.

Politica de coeziune reformată, cu abordarea sa strategică, ține seama de recomandările celui de-al cincilea raport publicat în anul 2012. Acesta a subliniat necesitatea unor investiții corelate mai bine cu Strategia Europa 2020, cu condiții preliminare mai stricte și cu rezultate mai ușor de urmărit.

Nicol Vintilescu
Stagiar Comunicare

NOTA REDACȚIEI: Începând cu următorul număr, Newsletter-ul IER va fi publicat o dată la două luni. Astfel, lunile de apariție vor fi: noiembrie, ianuarie, martie, mai, iulie, septembrie.

Redactor-șef: Oana Mocanu
Redactori: Mariana Bara, Mihai Sebe
Grafică & DTP: Monica Dumitrescu
Traduceri EN-RO / RO-EN: Raluca Brad, Ionela Haralambie, Mihaela Papa, Nicol Vintilescu (stagiar)

* Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.

ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletterului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.



Institutul European din România
Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO - 030016, București, România
Tel: (+4021) 314 26 96 / 133 / Fax: (+4021) 314 26 66
Contact: newsletter@ier.ro
Web: www.ier.ro